

940**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 10 lipca 2002 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o doradztwie podatkowym.

Na podstawie art. 12, art. 21 ust. 5 i art. 26 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 86) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepis ogólny**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób, tryb i zakres podawania do publicznej wiadomości danych dotyczących osób wpisanych na listę doradców podatkowych,
- 2) szczegółowe warunki odbywania praktyki zawodowej przez kandydatów na doradców podatkowych oraz rodzaje zatrudnienia traktowane na równi z tą praktyką,
- 3) regulamin przeprowadzania egzaminów na doradcę podatkowego,
- 4) wysokość wynagrodzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego, sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji za udział w posiedzeniach Komisji Egzaminacyjnej, przeprowadzanie egzaminów i przygotowywanie projektów pytań i zadań egzaminacyjnych oraz zasady przysługującego członkom Komisji zwrotu kosztów

podróży i noclegów poniesionych w związku z udziałem w pracach Komisji.

Rozdział 2**Podawanie do publicznej wiadomości danych dotyczących osób wpisanych na listę doradców podatkowych**

§ 2. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podaje do publicznej wiadomości następujące dane dotyczące osób wpisanych na listę doradców podatkowych:

- 1) numer i datę wpisu na listę,
- 2) imię i nazwisko doradcy podatkowego,
- 3) miejsce wykonywania doradztwa podatkowego (siedzibę).

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są publikowane w terminie 60 dni od dnia przekazania przez Krajową Radę Doradców Podatkowych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych decyzji o wpisie na listę doradców podatkowych oraz danych niezbędnych do ogłoszenia tego wpisu.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, są ogłaszane przez ministra właściwego do spraw finansów pu-

blicznych w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów.

§ 3. 1. Krajowa Rada Doradców Podatkowych, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zmiany danych dotyczące osób wpisanych na listę doradców podatkowych, zaistniałe do dnia 31 grudnia poprzedniego roku kalendarzowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza zmiany danych, o których mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do skreśleń z listy doradców podatkowych.

4. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Praktyka zawodowa kandydatów na doradców podatkowych

§ 4. Kandydaci na doradców podatkowych, zwani dalej „kandydatami”, którzy złożyli z wynikiem pozytywnym egzamin na doradcę podatkowego, odbywają dwuletnią praktykę zawodową, w tym:

- 1) w urzędzie skarbowym — przez okres 4 miesięcy,
- 2) w izbie skarbowej — przez okres 4 miesięcy,
- 3) w urzędzie kontroli skarbowej — przez okres 4 miesięcy,
- 4) u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego — przez okres 12 miesięcy.

§ 5. 1. Praktyka zawodowa, zwana dalej „praktyką”, jest odbywana:

- 1) w urzędzie skarbowym i w izbie skarbowej — właściwych miejscowo w sprawach podatku dochodowego od osób fizycznych, ze względu na miejsce zamieszkania odbywającego praktykę,
- 2) w urzędzie kontroli skarbowej — mającym siedzibę w tym samym mieście wojewódzkim co izba skarbową, o której mowa w pkt 1,
- 3) u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego, którzy wyrazili zgodę na przyjęcie kandydata na praktykę albo zostali wyznaczeni przez Krajową Radę Doradców Podatkowych.

2. Praktyka jest odbywana raz w tygodniu w wymiarze 8 godzin.

§ 6. 1. Na wniosek kandydata minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza terminy rozpoczęcia praktyki w organach podatkowych oraz w urzędzie kontroli skarbowej.

2. Na wniosek kandydata Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych, po zasięgnięciu opinii zarządu właściwego regionalnego oddziału Izby Doradców Podatkowych, wyznacza termin rozpoczęcia praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego.

§ 7. 1. Rozpoczęcie praktyki w jednostkach wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2 następuje nie później niż w okresie trzech miesięcy od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu na doradcę podatkowego, zwanego dalej „egzaminem”.

2. Rozpoczęcie praktyki u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego następuje po zakończeniu praktyki w jednostkach, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 8. 1. Naczelnik urzędu skarbowego, dyrektor izby skarbowej oraz dyrektor urzędu kontroli skarbowej:

- 1) zapewnia prawidłowy przebieg praktyki,
- 2) wyznacza pracownika sprawującego opiekę nad osobą odbywającą praktykę oraz prowadzi nadzór nad jej przebiegiem,
- 3) wydaje osobie, która odbyła praktykę, zaświadczenie o odbyciu praktyki.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do praktyki odbywanej u doradcy podatkowego lub w spółce doradztwa podatkowego.

§ 9. Zaświadczenia, o których mowa w § 8, są dokumentami potwierdzającymi odbycie dwuletniej praktyki.

§ 10. 1. Na równi z praktyką jest traktowane zatrudnienie przez okres co najmniej czterech lat w:

- 1) urzędzie skarbowym,
- 2) izbie skarbowej,
- 3) urzędzie kontroli skarbowej,
- 4) Ministerstwie Finansów,
- 5) samorządowych służbach finansowych,
- 6) samorządowym kolegium odwoławczym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli do zakresu obowiązków kandydata należało stosowanie przepisów prawa podatkowego w związku z prowadzonymi postępowaniami podatkowymi lub kontrolnymi.

§ 11. Przepis § 10 ust. 1 stosuje się również do:

- 1) kandydatów zatrudnionych przez okres co najmniej dwóch lat w podmiotach uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego, jeżeli do zakresu obowiązków tych osób należało stosowanie przepisów z zakresu prawa podatkowego na rzecz klientów tych podmiotów,
- 2) pracowników naukowo-dydaktycznych, dydaktycznych lub naukowych — w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym — pozostających w zatrudnieniu przez okres co najmniej pięciu lat i zajmujących się dziedzinami, w których zakres wchodzi prawo podatkowe,
- 3) osób uprawnionych do wykonywania zawodu biegłego rewidenta, prokuratora, radcy prawnego oraz sędziego, z tym że okres zatrudnienia w zawodzie, uprawniający do zwolnienia z obowiązku odbycia praktyki, wynosi co najmniej dwa lata,

- 4) osób, które uzyskały, zgodnie z odrębnymi przepisami, certyfikat księgowy potwierdzający kwalifikacje niezbędne do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych albo uprawnienia lustracyjne w rozumieniu przepisów prawa spółdzielczego oraz legitymują się co najmniej dwuletnim okresem zatrudnienia w zawodzie,
- 5) osób zatrudnionych na stanowisku głównego księgowego przez okres co najmniej trzech lat w podmiotach, które na podstawie przepisów o rachunkowości są obowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych,
- 6) osób zatrudnionych na stanowisku skarbnika gminy przez okres co najmniej czterech lat.

Rozdział 4

Regulamin przeprowadzania egzaminu na doradcę podatkowego

§ 12. 1. Egzaminy na doradcę podatkowego są przeprowadzane przez Państwową Komisję Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego, zwaną dalej „Komisją Egzaminacyjną”, w terminach wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

2. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, w dzienniku „Rzeczpospolita” oraz na stronie internetowej Ministerstwa Finansów komunikat w sprawie wyznaczenia terminu egzaminu.

§ 13. 1. Osoba ubiegająca się o dopuszczenie do egzaminu jest obowiązana, nie później niż 30 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu, złożyć wniosek o dopuszczenie do egzaminu oraz wpłacić opłatę za egzamin na doradcę podatkowego określoną w odrębnych przepisach.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4:

- 1) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, zwanej dalej „ustawą”,
- 2) odpis dyplomu dokumentującego posiadanie wyższego wykształcenia,
- 3) zgodę na dopuszczenie do egzaminu, wyrażoną na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy — w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego.

3. Osoby warunkowo wpisane na listę doradców podatkowych do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołączają tylko informację o numerze wpisu na listę doradców podatkowych oraz oświadczenie o spełnieniu warunków określonych w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy.

4. Osoby, o których mowa w art. 20 ust. 2 ustawy, są obowiązane dodatkowo dołączyć do wniosku dokumenty stwierdzające uprawnienia zawodowe.

5. Osoba, która złożyła wniosek, otrzymuje zawiadomienie o terminie i miejscu odbywania się części pi-

semnej egzaminu albo decyzję o odmowie dopuszczenia do egzaminu.

§ 14. 1. Osoba, która z ważnych, odpowiednio udokumentowanych, przyczyn losowych nie mogła przystąpić do części pisemnej lub ustnej egzaminu w wyznaczonym dla niej terminie, może przystąpić do tej części egzaminu w terminie późniejszym, uzgodnionym z Przewodniczącym Komisji Egzaminacyjnej lub z osobą upoważnioną przez Przewodniczącego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wniesioną opłatę za egzamin zalicza się na poczet egzaminu przeprowadzanego w terminie późniejszym.

3. W razie rezygnacji ze zdawania egzaminu opłata za egzamin podlega zwrotowi pod warunkiem pisemnego zawiadomienia Komisji Egzaminacyjnej o rezygnacji, nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu.

§ 15. Egzamin pisemny jest przeprowadzany, jeżeli do egzaminu zostało dopuszczonych co najmniej 50 kandydatów.

§ 16. Osoby będące członkami składu egzaminacyjnego wybierają ze swego grona sekretarza.

§ 17. 1. Egzamin pisemny przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach umożliwiających egzaminowanym samodzielną pracę.

2. Przed wejściem na salę egzaminacyjną osoba przystępująca do egzaminu jest obowiązana okazać dowód osobisty lub paszport.

3. Prace pisemne są oznaczane kodem.

4. Osoba sprawująca nadzór nad prawidłowym przebiegiem egzaminu może wykluczyć z egzaminu osobę, która w jego trakcie korzystała z cudzej pomocy, posługiwała się niedozwolonymi materiałami pomocniczymi, pomagała pozostałym uczestnikom egzaminu lub w inny sposób zakłócała jego przebieg.

5. Podczas egzaminu zdający może opuścić salę egzaminacyjną po uzyskaniu zgody osoby sprawującej nadzór nad prawidłowym przebiegiem egzaminu. Przed opuszczeniem sali zdający przekazuje pracę sekretarzowi składu egzaminacyjnego.

§ 18. 1. Egzamin pisemny polega na:

- 1) rozwiązaniu testu składającego się ze 100 pytań,
- 2) rozwiązaniu zadania polegającego na sporządzeniu projektu wystąpienia w imieniu klienta do organu podatkowego lub sądu.

2. Część testowa egzaminu trwa 100 minut, a rozwiązanie zadania 180 minut.

3. Sporządzając projekt, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zdający egzamin może korzystać z publikacji zawierających wyłącznie akty normatywne.

§ 19. 1. Każde pytanie testowe oceniane jest w następujący sposób:

- 1) odpowiedź prawidłowa — dwa punkty,
 - 2) odpowiedź nieprawidłowa — minus jeden punkt,
 - 3) brak odpowiedzi — zero punktów.
2. Wystąpienie w imieniu klienta oceniane jest od 0 do 20 punktów.
3. Warunkiem zdania części pisemnej egzaminu jest uzyskanie co najmniej:
- 1) 80% maksymalnej liczby punktów z części testowej egzaminu oraz
 - 2) 10 punktów za wystąpienie w imieniu klienta.
- § 20. 1. Sekretarz składu egzaminacyjnego sporządza protokół przebiegu części pisemnej egzaminu. Protokół jest podpisywany przez przewodniczącego oraz sekretarza składu egzaminacyjnego.
2. Wyniki części pisemnej egzaminu są ogłaszane w siedzibie Komisji Egzaminacyjnej.
- § 21. 1. W terminie 3 dni od dnia ogłoszenia wyników uczestnik egzaminu może zwrócić się do przewodniczącego składu egzaminacyjnego z wnioskiem o udostępnienie do wglądu pracy egzaminacyjnej, a także o dokonanie jej ponownej oceny.
2. Wniosek jest składany w formie pisemnej.
3. Praca egzaminacyjna jest udostępniana w sekretariacie Komisji Egzaminacyjnej, w obecności jednego z jej członków.
- § 22. 1. Część ustna egzaminu jest przeprowadzana w terminach wyznaczonych przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej, nie wcześniej jednak niż po upływie 14 dni od dnia zakończenia części pisemnej egzaminu.
2. Część ustna egzaminu polega na udzieleniu odpowiedzi na pytania zamieszczone w wylosowanym zestawie pytań.
3. Każdy z zestawów składa się z dziesięciu pytań.
- § 23. 1. Skład egzaminacyjny ocenia odrębnie odpowiedź na każde pytanie, przyznając ilość punktów wyrażoną pełną liczbą w skali od 0 do 6 punktów za każdą odpowiedź. Punkty sumuje się łącznie za wszystkie pytania.
2. Część ustną egzaminu uważa się za zdaną, jeżeli zdający uzyskał co najmniej 70% maksymalnej liczby punktów.
3. Sekretarz składu egzaminacyjnego sporządza protokół przebiegu części ustnej egzaminu. Protokół jest podpisywany przez wszystkie osoby egzaminujące.
4. Niezwłocznie po podpisaniu protokołu przewodniczący składu egzaminacyjnego ogłasza wyniki części ustnej egzaminu.
- § 24. 1. Egzamin na doradcę podatkowego dla osób wymienionych w art. 20 ust. 2 ustawy, zwany dalej „eg-

zaminem uzupełniającym”, odbywa się w terminie, o którym mowa w § 12 ust. 1.

2. Część pisemna egzaminu uzupełniającego polega, z zastrzeżeniem ust. 3, na rozwiązywaniu testu.

3. Dla biegłych rewidentów część pisemna egzaminu uzupełniającego polega na:

- 1) rozwiązywaniu testu,
- 2) rozwiązywaniu zadania polegającego na sporządzeniu wystąpienia w imieniu klienta do organu podatkowego lub sądu.

4. W stosunku do testu, o którym mowa w § 18 ust. 1 pkt 1, w teście egzaminu uzupełniającego liczbę pytań zmniejsza się odpowiednio o 10 pytań na każdą dziedzinę wyłączonej z zakresu tematycznego egzaminu ustalonego przez Komisję Egzaminacyjną.

5. Czas trwania testu jest równy liczbie minut odpowiadającej liczbie pytań w teście.

6. Rozwiązanie zadania trwa 180 minut.

7. Do oceny i obliczenia wyniku części pisemnej egzaminu uzupełniającego stosuje się odpowiednio § 19.

§ 25. W stosunku do zestawu, o którym mowa w § 22 ust. 3, w zestawie pytań części ustnej egzaminu uzupełniającego liczbę pytań zmniejsza się odpowiednio o 1 pytanie na każdą dziedzinę wyłączonej z zakresu tematycznego egzaminu ustalonego przez Komisję Egzaminacyjną.

§ 26. Osoba, dla której zakres tematyczny egzaminu uzupełniającego obejmuje do 50 % dziedzin wymienionych w art. 20 ust. 1 ustawy, wnosi połowę opłaty za egzamin na doradcę podatkowego określonej w odrębnych przepisach.

§ 27. Do egzaminu uzupełniającego stosuje się odpowiednio przepisy § 14, § 17, § 20, § 21, § 22 ust.1 i 2 oraz § 23.

Rozdział 5

Zasady wynagradzania członków Komisji Egzaminacyjnej

§ 28. 1. Przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej, z tytułu kierowania pracami Komisji Egzaminacyjnej, przysługuje stałe wynagrodzenie miesięczne w wysokości 4 000 zł.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacane ze środków Ministerstwa Finansów.

§ 29. 1. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługuje wynagrodzenie za:

- 1) udział w posiedzeniu Komisji Egzaminacyjnej — 250 zł,
- 2) udział w sesji egzaminacyjnej:
 - a) dla przewodniczącego oraz sekretarza składu egzaminacyjnego — 900 zł za część pisemną egzaminu oraz 1 300 zł za część ustną egzaminu,

- b) dla pozostałych członków składu egzaminacyjnego — 800 zł za część pisemną oraz 1 200 zł za część ustną egzaminu,
- 3) przygotowywanie pytań i zadań egzaminacyjnych:
 - a) za każdy zestaw 10 pytań — 100 zł,
 - b) za każde zadanie — 100 zł.

2. Jeżeli w trakcie części ustnej egzaminu skład egzaminacyjny ulegnie zmianie, wynagrodzenie za udział w tej części egzaminu przysługuje wszystkim członkom składu egzaminacyjnego, z tym że łączna wysokość należnego wynagrodzenia dla składu egzaminacyjnego nie może przekroczyć 7400 zł.

3. W przypadkach, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 i 3 — o wypłatę wynagrodzeń występuje Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej,
- 2) ust. 1 pkt 2 — o wypłatę wynagrodzeń występuje przewodniczący składu egzaminacyjnego, po uzyskaniu akceptacji Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

4. Przepis § 28 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 30. Członkom Komisji Egzaminacyjnej przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży, dojazdów środkami komunikacji miejscowej i noclegów, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o należnościach przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, z tym że:

- 1) koszty noclegu w hotelu udokumentowane rachunkiem są zwracane do wysokości równowartości 26 diet — za każdą dobę hotelową,
- 2) koszty podróży publicznymi środkami transportu są zwracane w wysokości zapłaconej ceny biletu za przejazd określonym środkiem transportu, z wyjątkiem przelotu samolotem,
- 3) w razie podróży samolotem, koszty są zwracane w wysokości kosztów, które ponieśliby, podróżując samochodem stanowiącym ich własność.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 lipca 2002 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*